

List Preláta (október 2015)

Ústrednou témou októbrového listu je výročie založenia Opus Dei a výzva pápeža Františka pomáhať utečencom, ktorí boli nútení opustiť svoje domovy.

11.10.2015

Moji milovaní, nech Pán ochraňuje moje dcéry a mojich synov!

Zajtra je osobitný deň vďakyvzdávania, pretože sa dovŕši ďalšie výročie založenia Diela. Vieme, že sv. Josemaría dostal od

Boha osvietenie, keď sa modlil a zamýšľal nad poznámkami, v ktorých mal zaznamenané, čo mu Pán postupne, počínajúc obdobím *tušenia*, ukázal v modlitbe. Mnoho rokov sa modlil, aby mu Boh zjavil svoju vôľu: *Dómine, ut vídeam!*, Pane, nech vidím! A obracajúc sa na Pannu Máriu: *Dómina, ut sit!*: Panna Mária, nech sa stane skutočnosťou to, čo si odo mňa tvoj Syn praje. A preto vo chvíli, keď Božiu vôľu jasne spoznal, jeho reakciou bolo, že padol na kolená, klaňal sa a ďakoval trojsvätému Bohu, zatiaľčo k jeho sluchu doliehal zvuk zvonov kostola Panny Márie Anjelskej, ktoré oslavovali Kráľovnú nebies v deň sviatku svätých anjelov strážnych. Pre všetkých toto padnutie na kolená znamená klaňať sa Pánovi pre jeho dobrotu a zachovávať si pripravenosť bezpodmienečne slúžiť.

Bolo to zvonenie, na ktoré náš zakladateľ nikdy v živote nezabudol.

V jednom liste svojim synom rok pred svojím odchodom do neba napísal: **prial by som si, aby to vyzváňanie vnieslo do vašich srdc stále tú istú radosť a tú istú bdelosť ducha, ktorú v mojej duši – uplynulo už skoro pol storočia – zanechali tie zvony od Panny Márie Anjelskej. Ten zvon božských radostí, hvizd Dobrého Pastiera, ktorý (...) vás pohne ku skrúšenosti a, ak je to nevyhnutné, prebudí túžbu po hlbokej vnútornej premene, nové vzopnutie duše, viac modlitby, viac umŕtvovania, viac ducha pokánia, väčšie nasadenie – ak sa to dá – pre to, aby ste boli dobrými deťmi Cirkvi**[1].

Túžim pripomínať sebe i vám tieto odporúčania nášho zakladateľa, aby sme sa ich vždy snažili premieňať na skutky; zvlášť teraz, počas mesiaca, ktorý sa začína, mesiaca ruženca, keď tiež prebieha Synoda biskupov o

rodine – za ktorú sa tak veľmi modlíme, pevne spojení s pápežovými prosbami – a v plnom priebehu Mariánskeho roka v Diele. O hodnote tvojej i mojej modlitby vám chcem pripomenúť jednu príhodu. Šiel som navštíviť jedného biskupa v Austrálii a po niekoľkých minútach nášho rozhovoru mi položil otázku: zakladateľ, aby uskutočnil Dielo, on sa veľa modlil, však? Potvrdil som mu to a pripojil niekoľko detailov. Pýtajme sa teda samých seba: k tomu, aby sme denne uskutočňovali Dielo, modlíme sa veľa?

Teraz sa na chvíľku zastavte, deti – písal náš Otec– a v duchu sa zamyslite. Možno, že začneme počuť vyzváňanie toho mohutného zvonu– nebeskej milosti – v hĺbke našej duše Boh nás, počínajúc svojim bezpodmienečným sebadarováním, upozorňuje na to, že skutočne kresťanské konanie sa

***spriada z nití, spletených z
božského i ľudského materiálu: z
ľudskej vôle, ktorá sa prepája s
vôľou Božou***[2].

Opakuje nám to svätý Matúš: *budte dokonalí, ako je dokonalý váš nebeský Otec*[3]. A sv. Pavol opakuje: *lebo to je Božia vôľa, vaše posvätenie*[4]. Od 2. októbra 1928, vedomý si toho, že Bohu záleží na tom, aby sa Opus Dei stalo čiastočkou Božieho ľudu v službe celej Cirkvi, sa svätý Josemaría bezvýhradne nasadil v prospech tohto poslania, a preto s úplnou istotou napísal: **Božie Dielo prichádza naplniť Božiu vôľu. Preto budte hlboko presvedčení o tom, že nebu záleží na tom, aby sa uskutočnilo**[5].

Opus Dei bolo vtedy ako semienko, ktoré práve vyrašilo zo zeme, a preto tí prví a tie prvé, ktorí verne nasledovali nášho Otca – aj keď sa pridávali len pomaly – osvedčili

veľkú vieru v Boha a v nášho zakladateľa, keď hľadeli na jeho stále nasadenie. Aj im patrí pri tomto výročí naša vďačnosť. Teraz, keď sme svedkami toho, ako duch Diela zapustil korene v dušiach a v krajinách na mnohých miestach, by som si dovoľil vyhlásiť, že *skoro nepotrebujeme mať vieru*, pretože rozvoj Diela vyvstáva pred očami, dotýkame sa ho rukami, overujeme si, ako je Boh, náš Pán, verný svojim príslubom.

Áno, dcéry a synovia: ***budte hlboko presvedčení o tom, že nebu záleží na tom, aby sa uskutočnilo***[6] Opus Dei na celom svete a k tomuto veľkému dobrodružstvu nás povoláva v našom prostredí práce, v širšom okruhu našich spoločenských vzťahov a tiež v našich rodinách. Pridajme sa k vďačnému volaniu toľkých duší na nebi i na zemi, ktoré neprestávajú chváliť Najsvätejšiu Trojicu za tento jej dar Cirkvi a svetu.

Sanctus, sanctus, sanctus,
prevolávajme, vedomí si toho, že
slová sú málo na to, aby popísali
Božiu veľkosť a vyjadrili jeho
milosrdenstvo.

Pripomeňme si tiež túto úvahy nášho
Otca adresovanú Bohu: **Ty si, ktorý
si: zvrchovaná Dobrota. Ja som,
ktorý som: posledná špinavá
handra tohto skazeného sveta. A
napriek tomu na mňa hľadáš..., a
hľadáš ma...., a miluješ ma. Pane,
nech moje deti na teba hľadia,
nech ťa hľadajú, nech ťa milujú!
Pane, nech ťa ja hľadám, nech na
teba hľadím, nech ťa milujem**[7].

6. október, deň výročia kanonizácie
nášho Otca, je vhodnou príležitosťou
zdvojnásobiť naše vďakyvzdanie
Bohu a našu modlitbu za Cirkev, za
Dielo, za všetky duše. Otvorme svoje
srdcia doširoka ľuďom blízkym aj
vzdialeným, pretože ku všetkým má
doraziť vlna nášho apoštolského

úsilia. Zvláštnu zodpovednosť majú kresťanské rodiny. Snažíme sa ju podnecovať hlavne u tých, u ktorých sa uchytil duch Opus Dei. Ako napísal sv. Ján Pavol II., „v tej miere, v akej kresťanská rodina prijme evanjelium a dozrie vo viere, stane sa evanjelizačnou komunitou (...). Toto apoštolské poslanie rodiny má svoje korene v krste a v milosti sviatosti manželstva prijíma novú silu k odovzdávaniu viery, k posväcovaniu a pretváraniu dnešnej spoločnosti podľa Božieho plánu“[8].

Pri novej evanjelizácii, ktorá má byť naším každodenným úsilím, prosme Najsvätejšiu Trojicu, aby nám dala túžbu prinášať svetlo a soľ Kristových učeníkov do tých najrozmanitejších prostredí. „A preto máme všetci, počínajúc kresťanskými rodinami, cítiť zodpovednosť napomáhať vzniku a zreniu špecificky misionárskych povolaní, ako kňazských a rehoľných, tak i

laických, a používať na to každý vhodný prostriedok, bez toho, aby sme upustili od prostriedku privilegovaných, ktorým je modlitba“[9].

V týchto chvíľach sme svedkami trápenia nespočetných rodín, ktoré sú nútené emigrovať z najrôznejších dôvodov: nedostatok práce, chudoba, vojna, prenasledovanie pre vieru... A nechýbajú ani prípady, keď títo ľudia často narážajú na ohromné ťažkosti, v snahe začleniť sa tam, kam by si priali ísť. Cirkev, povolaná k tomu, aby bola Matkou všetkých, k takýmto situáciám nie je ľahostajná. Pápež František neustále vyzýva k ľudskej a kresťanskej solidarite s týmito ľuďmi. Nedávno pripomenul, **že zoči-voči tragédii desiatok tisíc utečencov, ktorí utekajú pred smrťou v dôsledku vojny či hladu a sú na ceste k nádeji života, nás evanjelium volá a žiada, aby sme boli „blížnymi“ tých najmenších a**

opustených a dali im konkrétnu nádej. Nielen slovami: Odvahu, trpezlivosť!“... Kresťanská nádej je bojovná, s s odhodlanosťou toho, kto kráča k bezpečnému cieľu[10].

Pápež tiež žiadal o vykonanie **konkrétneho gesta v rámci prípravy Svätého roka[11]**, ktorý sa začne v decembri. Táto migračná vlna tisícov ľudí, ktorá je teraz v Európe obzvlášť závažná, sa vyskytuje tiež na iných miestach vo svete. Pápež sa obracia na všetkých ľudí, aby podporili túto výzvu, a pripomína, že **milosrdenstvo je druhým menom lásky[12]**.

Čo máme robiť, každý z nás, s osobnou iniciatívou a zodpovednosťou? To prvé je nedovoliť, aby naše duše kvôli pasivite týmito udalosťami len *prekĺzli*; a preto: modliť sa a pýtať sa, aké konkrétne prostriedky je potrebné uplatniť, aby sme nejakým

spôsobom zmiernili núdzu týchto ľudí. V mnohých prípadoch bude vhodné – podľa možností každého – spolupracovať s diecézou a s farnosťami, ktorým pápež bezprostredne svoju výzvu adresuje, alebo s organizáciami, ktoré sa takejto pomoci venujú. Nikto nemôže nedbať na veľkú núdzu toľkých mužov a žien, našich blížnych, v ktorých máme objaviť samotného Ježiša Krista. Prosme Ducha Svätého, aby nás osvietil a popohnal k činu, veď on nám môže vhodne poradiť.

Takýmto spôsobom rodinné a spoločenské väzby, začlenené do skúsenosti viery a Božej lásky, dokážu **čeliť komunálnej dezertifikácii moderného mesta (...).** Úsmev rodiny dokáže túto dezertifikáciu našich miest **prekonať. To bude víťazstvo rodinnej lásky (...).** Babylonský projekt buduje mrakodrapy bez života. Duch Boží naopak

**spôsobuje, že púšte rozkvitajú
(pozri Iz 32, 15)[13].**

Zakončím tým, že znovu vyjadrím svoje prianie zosilniť počas tohto mesiaca modlitbu za pápeža a za synodu, ktorá začína 3. októbra. Prosme o príhovor Pannu Máriu, Matku Cirkvi a Kráľovnú rodín – tak naše prosby, spolu s prosbami množstva iných ľudí, ktorí sa s nami modlia na ten istý úmysel, dospejú s väčšou účinnosťou až k Božiemu trónu.

Opakujem: dbajme na svoju osobnú zbožnosť pri modlitbe svätého ruženca a pri kontemplácii každého tajomstva. Keď sa viac vložíme do života Ježiša, Márie, vzrastie tiež naša túžba byť viac bratmi celého ľudstva, s prianím dospieť ku každej žene, ku každému mužovi.

So všetkou láskou vás žehná
váš Otec

+ Javier

Rím, 1. októbra 2015.

.....

[1] Sv. Josemaría, *List 14-II-1974*, č. 1.

[2] *Tamtiež*, č. 3.

[3] *Mt* 5, 48.

[4] *1 Sol* 4, 3.

[5] Sv. Josemaría, *Inštrukcie*, 19-III-1934, č. 47.

[6] *Tamtiež*.

[7] Sv. Josemaría, Poznámky zapísané z jeho osobnej modlitby, 27-III-1975 („Por las sendas de la fe“, Madrid 2013, s. 160).

[8] Sv. Jan Pavel II., Apošt. exhortácia *Familiaris consortio*, 22-XI-1981, č. 52.

[9] Sv. Jan Pavel II., Apošt. exhortácia *Christifideles laici*, 30-XII-1988, č. 35.

[10] Pápež František, Výzva po modlitbe Anjel Pána, 6-IX-2015.

[11] *Tamtiež.*

[12] *Tamtiež*

[13] Pápež František, Príhovor pri generálnej audiencii, 2-IX-2015.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/list-
prelata-oktober-2015/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/list-prelata-oktober-2015/) (06.08.2025)